

jeg ikke citeret den ordret, men kun gen- givet Meningen af den.

Oluf Jensen: I Anledning af den højtærede Ministers Svar til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) paa Spørgsmaalet om, hvorledes der, hvis Pastor Arboe Rasmussen blev indsat i Vaalse, skulde forholdes dels med Hensyn til Vakancetjeneste, dels med Hensyn til hans Prædiken i andre Kirker, maa jeg sige, at jeg ikke forstod den højtærede Ministers Svar. Den højtærede Minister sagde, at man skulde bekæmpe ham med aandelige Vaaben; er det Meningen, at der skal være Diskussionsmøder i Kirken? Hvis Arboe Rasmussen faar Tilladelse af en Præst paa Lolland-Falster til at prædike i en anden Kirke, kan han saa gøre det eller ej? Dette bestemte Spørgsmaal vil jeg gerne rette til den højtærede Minister. De andre Præster staar dog under Biskoppens Tilsyn. Biskoppen maa være medbestemmende, for saa vidt som han ogsaa har Ansvaret for, hvad der siges i de andre Menigheder. Man kan ikke i Kirken bekæmpe Arboe Rasmussen med aandelige Vaaben.

Jeg vil dernæst gerne rette følgende Forespørgsel til den højtærede Minister: Hvis det Ændringsforslag, der blev stillet i Folketinget, maatte blive vedtaget, hvad skal der saa forstaas ved „indsættes uden Kollats“? Er det Meningen, at Provsten skal indsætte den paagældende Præst i Embedet? Jeg tror, at vi faar akkurat samme Strid som nu med Biskopperne, hvis der ved Ordet „indsættes“ skal forstaas, at Provsten paa sædvanlig Maade skal indsætte vedkommende i Embedet i Vaalse. Hvis det ikke er Meningen, burde dette Udtryk forandres, der burde staa, at vedkommende Præst ligefrem tiltræder uden Kollats. Men det maa være Meningen, at nogen skal indsætte Præsten i Vaalse; hvis det ikke som sædvanlig skal være Provsten, hvem skal saa indsætte ham?

Kirkeministeren (Poulsen): Hvis Provsten ikke ønsker at indsætte ham, kan den vedkommende Præst indsætte sig selv. Det gaar ofte for sig den Dag i Dag paa den Maade, og det kan ogsaa ske der.

Naar det ærede Medlem spurgte mig, om jeg mente, at en saadan Præst, der stod direkte under Kirkeministeriet, kan have Lov at prædike i andre Kirker i Stiftet, skal jeg svare, at det mener jeg

absolut, han kan, naar der er Menighedsmedlemmer, som indkalder ham til at prædike i deres Kirke i Henhold til Lovbestemmelsen derom. Derimod er jeg af den Mening, at han ikke kan deltage i Vakancetjenesten, idet denne staar under Biskoppens og Provstens Ledelse, og de kan frabede sig ham som Deltager i Vakancetjenesten. Naar jeg talte om at bekæmpe ham med aandelige Vaaben, har jeg selvfølgelig ikke tænkt paa, at der skulde være Diskussion i Kirken, men jeg har tænkt paa, at man ud fra sit aandelige Stade skulde tage et Arbejde op i Sognet, i Menigheden, saa skal det nok vise sig, hvilket Standpunkt der bliver det stærkeste, hvilket der gaar af med Sejren. Man kan kun kæmpe med aandelige Vaaben og ikke med noget som helst andet Vaaben.

Nordby: Det er ikke min Agt at sige videre i denne Sag, men naar den højtærede Minister saa stærkt hævdede, at denne Præst, der her særlig er Tale om, skal bekæmpes med aandelige Vaaben, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at de Udtalelser, han har fremsat — jeg skal kun nævne en enkelt —, er af den Beskaffenhed, at jeg ikke kan se rettere, end at den, set fra et enfoldigt kristeligt Standpunkt, absolut maa karakteriseres som forargelig. Vedkommende Præst, Arboe Rasmussen, har i et Skrift fremsat følgende: „Trosbekendelsen er som skabt til at gøre det fuldstændig af med det, som dog skulde være vundet ved Reformationen, nemlig kristne Menneskers Frihed“. Han døber ifølge Ritualet og ifølge Trosbekendelsen, men han siger udenfor Kirken, at Trosbekendelsen er som skabt til at gøre det fuldstændig af med alt, hvad der hedder Kristendom, det, som i Virkeligheden er Grundlaget for al Kristentro. Jeg kan ikke faa andet ud af det, end at han forkaster det, som er Hjørnestenen i al Kristendom, som det tidligere er sagt. Jeg taler fra et Lægmandsstandpunkt; det maa vi protestere imod, og jeg maa have Lov til at kalde det forargeligt. Denne Mand har af egen Tilskyndelse søgt Embede i Kirken og aflagt det Løfte, som det Samfund, i hvilket han skal være Leder, har foreskrevet. Saa snart han er kommet indenfor dette Samfunds Dør, respekterer han det for saa vidt tjenstligt, inde i Kirken, men udenfor Kirken siger han, at Hovedpunkterne tror han ikke paa. Er det ikke forargeligt, saa forstaar jeg